

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Fazekas és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Fazekas Éva ügyvéd által képviselt **felperesnek** az **I.r.** és a dr. Szabó T. Attila ügyvéd által képviselt **II.r. alperesek** ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2009. július 3. napján meghozott 1.G.40.133/2006/57. számú ítélete ellen az I-II.r. alperesek által 58. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és a felperes kereseti kérelmét elutasítja.

Az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezéseit akként változtatja meg, hogy az I.r. alperes köteles megfizetni 253.800,- (Kettőszázötvenháromezer-nyolcszáz) Ft feljegyzett eljárási illetéket az államnak az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívásra.

Az I.r. alperes köteles megfizetni 15 napon belül 200.000,- (Kettőszázezer) Ft összegű elsőfokú perköltséget a felperes részére.

Egyebekben az elsőfokú eljárásban fölmerült költségeiket a felek maguk viselik.

A feljegyzett 351.300 (Háromszázötvenegyezer-háromszáz) Ft fellebbezési illetékből a felperes 226.300,- (Kettőszázhuszonhatezer-háromszáz) Ft, a II.r. alperes pedig 125.000,- (Egyszázhuszonötezer) Ft illetéket köteles megfizetni az államnak az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívásra.

A felperes köteles megfizetni 15 napon belül 50.000,- (Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget a II.r. alperes részére.

Egyebekben a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.770.836,-Ft összeget, valamint 800.000,-Ft perköltséget. II.r. alperest annak tűrésére kötelezte, hogy a felperes a követelését a **helység 1-i ...1** hrsz-ú ingatlanra bejegyzett jelzálogjog alapján bírósági végrehajtás útján kielégítse. Ezt meghaladóan a felperes keresetét és az alperes viszontkeresetét elutasította. Kötelezte a felperest 120.300,-Ft, az I.r. alperest pedig 481.000,-Ft le nem rótt viszontkereseti illeték megfizetésére az állam javára.

Az elsőfokú bíróság - az I.r. alperes elismerésére tekintettel - alaposnak találta a felperesnek az üzemanyag vételárak megfizetésére irányuló kereseti kérelmét 3.422.588,-Ft összegben, amely a felek közt 1999. november 1. napján, 2001. augusztus 7. napján, illetőleg 2003. november 30. napján kötött töltőállomás szín- és szállítási szerződéseken alapult. Helyt adott az elsőfokú bíróság a felperes késedelmi kamatigényének is 407.403,-Ft összegben, míg 425.433,-Ft késedelmi kamatkövetelést bizonyítottság hiányában elutasított.

Alaposnak találta a felperes 2002., 2003., 2004. és 2005. évekre vonatkozó, összesen 2.080.048,-Ft összegű kötbérigényét is, mivel felelősnek találta az I.r. alperest azért, hogy a bazsi töltőállomásra a 2001. augusztus 7-én kötött szerződésben vállalt és nem teljesítés esetén kötbérfizetési kötelezettséggel meghatározott 0,8 millió liter / év minimális értékesítési kvótát nem teljesítette. Rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy I.r. alperes a szerződésben vállaltak ellenére más forrásból is szerzett be üzemanyagot. I.r. alperes nem bizonyította, hogy a szerződéskötés időpontjában a 0,8 millió liter / éves minimál kvóta vállalása lehetetlen szolgáltatás volt. Az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak azt az I.r. alperesi állítást sem, miszerint a minimál kvóta teljesítésére az I.r. alperes által hivatkozott és a környéken nyíló új benzinkutak által teremtett konkurencia miatt nem került sor.

Az elsőfokú bíróság a **kereseti kérelmet** összesen 5.910.039,-Ft összegben találta megalapozottnak.

- . - . -

II.r. alperes a 2007. június 20. napján kelt engedményezési szerződéssel az I.r. alperesre engedményezte a felperessel szemben fennálló 10.021.097,-Ft összegű, az 1999. november 1-én kelt keretbiztosítéki jelzálogjog szerződés felperes általi megszegéséből eredő követelését. Az I.r. alperesnek a fenti szerződésből eredő és szerződésszegéssel okozott kár címén előterjesztett, összesen 10.021.097,-Ft összegű **viszontkeresete** tekintetében az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a 8.000.000,-Ft meghiúsulási kötbér tekintetében a viszontkereseti kérelem megalapozatlan, míg a 2.021.097,-Ft összegű elmarad haszonbér, mint kár tekintetében a viszontkereseti kérelem megalapozott.

Az elsőfokú ítélet indokolásában megállapította:

A felperes és II.r. alperes 1999. november 1. napján szerződést kötöttek, amelynek értelmében II.r. alperes mint jelzálog kötelezett 45.000.000,-Ft keretösszeg erejéig

egyetemes keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzését engedélyezte a **helység 1-i ...1** hrsz-ú (benzinkút), valamint a **helység 2-i ...1 és ...2** hrsz., a **helység 3-i...1** hrsz. alatti (valamennyi termőföld) ingatlanaira, a felperes mint jelzálogjogosult javára a felperes és I.r. alperes között 1999. november 1.napján kelt töltőállomás szín- és szállítási szerződés alapján I.r. alperest terhelő kötelezettségek biztosítására. A felek ezen keretbiztosítéki jelzálogszerződésből eredő kötelezettségek és jogosultságok hatályát kiterjesztették a 2001. augusztus 7-én és a 2003. november 30. napján kötött töltőállomás szín- és szállítási szerződésekből eredő kötelezettségek biztosítására. A jelzálogszerződésben a felek rögzítették, hogy a **helység 1-i** benzinkút ingatlan - elintézetlen széljegyként - az **"A" Kft.** Kft. javára jelzálogjog bejegyzés iránti kérelem terheli. Felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy amennyiben ennek az ingatlanak a tehermentesítése megtörténik, úgy a felperes hozzájárul a **helység 2-i és helység 1-i** termőföld ingatlanokra bejegyzett jelzálogjoga törléséhez.

2006. március 13.napján II.r. alperes és **"B"** ingatlan adásvételi előszerződést kötöttek a II.r. alperes tulajdonában álló, **"B"** által haszonbérelt, és a felperes javára bejegyzett keretbiztosítéki jelzáloggal terhelt **helység 2-i ..., ...1 és helység 3-i...** hrsz. alatti, valamint két további ingatlanra. II.r. alperes 2006. április 10. napjáig vállalt kötelezettséget a fenti ingatlanok tehermentesítésére. Ennek elmaradása esetén - az előszerződés szerint - **"B"** a szerződéstől elállhat és II.r. alperes 8.000.000,-Ft meghiúsulási kötbért köteles fizetni.

Annak ellenére, hogy a **helység 1-i** benzinkút ingatlan tehermentesítése már 2003. október 30. napján megtörtént, a felperes a jelzálogjoga törléséhez szükséges jognyilatkozat kiadását az előszerződéssel érintett **helység 2-i ..., ...1. és helység 3-i...** hrsz. alatti ingatlanokra vonatkozóan - a II.r. alperes többszöri felszólítása ellenére - megtagadta. A jognyilatkozat megtagadása miatt a II.r. alperes nem tudta 2006. április 10. napjáig az érintett ingatlanokat vállalása szerint tehermentesíteni, így **"B"** az ingatlan adásvételi előszerződéstől elállt, és érvényesítette a 8.000.000,-Ft összegű meghiúsulási kötbérigényét. Az elállást követően, 2006. április 19-én újabb megállapodás született, amelynek értelmében **"B"** a 8.000.000,-Ft kötbérigényt nem érvényesíti II.r. alperessel szemben, amennyiben a jelzálogjoggal terhelt ingatlanok tehermentesítése 2007. január 15. napjáig megtörténik.

A jognyilatkozatot végül a Veszprém Megyei Bíróság a 2007. március 6. napján kelt PF.20.020/2007/5. sz. ítéletével a felperes által indított perben pótolta.

Az elsőfokú bíróság ezen 8.000.000,-Ft összegű - az I.r.alperes mint engedményes által érvényesített - kárigényt egyrészt azért utasította el, mert álláspontja szerint a II.r. alperes a tehermentesítés elmaradásáért nem volt felelős, így a Ptk. 246. §. alapján a kötbér megfizetésére nem volt köteles, tehát azt saját üzleti döntése okán teljesítette a vevő felé. Másrészt a 8.000.000,-Ft meghiúsulási kötbér megfizetése azért sem volt indokolt az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, mert **"B"** vevő a 2006. április 19-én kelt adásvételi szerződéssel, az ugyanekkor kelt vételi jogot alapító szerződéssel, a 2006. május 26-án kelt adásvételi szerződéssel, majd a 2007. június 11-én kelt adásvételi szerződéssel - ahol a 8.000.000,-Ft meghiúsulási kötbér érvényesítése a vételárba történő beszámítással ténylegesen megtörtént - megszerezte mindannak az 5 db ingatlanak a tulajdonjogát, amelyekre a 2006. március 13-án kelt és elállás folytán megszűnt előszerződés vonatkozott.

Az elsőfokú bíróság megalapozottnak látta a 2.021.097,-Ft összegű elmaradt haszonbérből álló kárigényt.

A II.r. alperes és "B" között az elállást követően, 2006. április 19-én megállapodás született, amelynek értelmében "B" a 8.000.000,-Ft kötbérigényt nem érvényesíti II.r. alperessel szemben, amennyiben a jelzálogjoggal terhelt ingatlanok tehermentesítése 2007. január 15. napjáig megtörténik. Ennek hiányában II.r. alperes a 8.000.000,-Ft kötbért "B" részére teljesíti, vagy az ingatlanok megvásárlása esetén a "B" által fizetendő vételárba beszámítja. Ezen időpontig azonban "B" - aki II.r. alperes haszonbérelője volt - haszonbérleti díjat nem fizet. Mivel a 8.000.000,-Ft meghíúsulási kötbér teljesítése a 2007. június 11. napján kelt adásvételi szerződésben írtak szerint beszámítással ebben az időpontban történt meg, így "B" 2006. április 19. napjától 2007. június 11. napjáig haszonbérleti díjat II.r. alperesnek nem fizetett. Ezen elmaradt haszonbérleti díjat, mint kárt érvényesítette alappal az I.r. alperes.

Az elsőfokú bíróság a felperest vételár, késedelmi kamat és kötbér címén megillető, összesen 5.910.039,-Ft összegbe beszámította a felperes által a keresetlevélben elismert 43.292,- + 9.922,-Ft összeget, továbbá az általa elismert 64.892,-Ft összegű I.r. alperes felé fennálló tartozását, továbbá beszámította a viszontkeresettel érvényesített és megalapozottnak látott 2.021.097,-Ft összegű elmaradt haszonbérleti díjból álló kárösszeget. Elutasította ugyanakkor a felperesnek azt a 43.200,-Ft összegű követelését, amely felperesi állítás szerint abból adódik, hogy az I.r. alperes részére közvetített szolgáltatást is kiszámlázott két benzinkút vonatkozásában a 2006. évi március hónapban a VSAT szolgáltatás díjaként.

Az elsőfokú bíróság a II.r. alperessel mint zálogkötelezett szemben a kereseti kérelmet a Ptk. 251. §. (1) bekezdése alapján találta megalapozottnak.

- . - . -

Az ítélet ellen I-II.r. alperesek éltek fellebbezéssel az ítélet részbeni megváltoztatását kérve. Kérték a felperesi kötbérigény elutasítását, továbbá a viszontkereset alapján a felperes kötelezését 10.021.097,-Ft összeg és annak törvényes késedelmi kamatai és perköltség megfizetésére. A fellebbezők álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból téves következtetéseket vont le.

Az I.r. alperes ugyanis nem vétkes abban, hogy a vállalt 0,8 millió liter / év értékesítési kvótát nem érte el, mert az ilyen mértékű forgalmat az aktuális piaci viszonyok nem tették lehetővé. Másrészt I.r. alperes azzal, hogy más forrásból is szerzett be üzemanyagot, kárenyhítési kötelezettségének tett eleget, hiszen a felperesi értékesítési árak mellett keletkező veszteségeit így tudta csökkenteni.

A 8.000.000,-Ft kifizetett kötbér, mint kár tekintetében rámutattak a fellebbezők, hogy a kötbéres határidőt követően létrejött ingatlan adásvételi szerződések már új ügyletként jöttek létre, figyelemmel arra, hogy a felperes szerződésszegésével okozati összefüggésben a 2006. március 13-án kötött ingatlan adásvételi előszerződés nem ment teljesedésbe. Hangsúlyozták, hogy II.r. alperest a 8.000.000,-Ft összegű meghíúsulási kötbér

megfizetésére vonatkozó kötelezettség terhelte. A BH 1994. évi 150., s a BH 2004. évi 191. számú jogesetekben kifejtettek értelmében a 2006. április 13-án kelt előszerződés tekintetében a felperes a II.r. alperes közreműködőjének minősül, így a felperes magatartásáért a II.r. alperes a Ptk. 315. §-a alapján felelősséggel tartozik. A II.r. alperes ezen felelőssége alól akkor mentesülhetett volna, ha a felperest is kimenti. Erre azonban lehetőség nem volt, hiszen a felperes jelzálogszerződés tekintetében szerződésszegő magatartását jogerős ítélet állapította meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, az alperesek költségviselésre kötelezése mellett. Hangsúlyozta, hogy nem igazolt a megnyíló kutak tényleges negatív hatása az I.r. alperes üzleti forgalmára, így a minimál kvóta nem teljesítése miatti felelősségét ezen indokra hivatkozva az I.r. alperest nem mentheti ki. Utalt arra is a felperes, hogy maga I.r. alperes sem állította, hogy a szerződéskötéskor lehetetlen feltétel lett volna a 0,8 millió liter / éves rendelés, hanem maga is a körülmények megváltozására hivatkozott. Ez azonban a szerződési feltétel semmisségét nem eredményezi. Ismételten hivatkozott a felperes arra, hogy I.r. alperes idegen forrásból szerzett be üzemanyagot, így részben ezen okból nem tudta teljesíteni a vállalt értékesítési kvótát.

A 8.000.000,-Ft összegű kárigénnyel kapcsolatosan - a fellebbezésben írtakra tekintettel - a felperes előadta, hogy a joggyakorlat valóban tágítja a közreműködő fogalmát, azonban jelen esetben ez nem alkalmazható, tehát a felperes nem tekinthető az ingatlan adásvételi előszerződés teljesítése szempontjából a II.r. alperes közreműködőjének. Utalt arra is, hogy a kikötött kötbér összege eltúlzott, a tehermentesítésre II.r. alperes által vállalt határidő indokolatlanul rövid, továbbá a kötbérfizetési kötelezettség beálltát követő 9 nappal a felek már olyan tartalmú megállapodást kötöttek, amely szerint II.r. alperes 2011. évig kap haladékot a tehermentesítésre. Mindezek a feltételek azt bizonyítják, hogy a 2006. március 13-i előszerződés nem reális tartalmakat takart. Ismételten hivatkozott a felperes arra, hogy a II.r. alperes és "B" közti jogügylet lényegében nem hiúsult meg, hiszen "B" ugyanazon ingatlanok tulajdonjogát megszerezte, amelyekre a 2006. március 13-án kelt szerződés vonatkozott.

A II.r. alperes fellebbezése részben megalapozott.

Az ítélet ellen a fentebb részletezettek szerint az I.r. alperesi adós és II.r. alperesi zálogkötelezett is fellebbezéssel élt, mind a felperes által igényelt kötbér, mind az I.r. alperes viszontkeresete vonatkozásában, az I.r. alperes fellebbezését azonban az ítélőtábla a Gf.IV.20.346/2009/6. számú végzésével - miután a megszűnt és kötelező jogi képviselőt nem pótolta - hivatalból elutasította. Ennek ellenére a fellebbezések részbeni - mindkét alperes vonatkozásában történő - érdemi elbírálására az adott alapot, hogy az alperesek a csak egységesen elbírálnak jogalapot illetően a Pp. 51. §. (1) bekezdés a.) pontja szerinti egységes pertársak, így a II.r. alperes fellebbezése az I.r. alperesre is kihatott, összecszerülésében azonban a beszámítható követelés erejéig.

Mindezek előre bocsátásával az ítélőtábla az I.r. alperesi viszontkeresetet elbíró elsőfokú ítéleti rendelkezések érdemi felülvizsgálatára a következők miatt látott lehetőséget:

A kezességre irányadó Ptk. 273. §. (1) bekezdése értelmében a kezes a hitelezővel szemben felhozhatja mindazokat a kifogásokat, amelyeket a kötelezett érvényesíthet a jogosulttal szemben. A zálogjogi szabályok között ilyen rendelkezés ugyan nem található, az elmélet és joggyakorlat is egységes azonban abban, hogy e törvényhely, amely a mellékkötelmek egyik leglényegesebb tartami sajátosságát fogalmazza meg, a járulékos kötelmek másik fő intézményére a zálogjogra is - analógia útján - alkalmazandó. A kifogás, mint a követelés elhárítására alkalmas eszköz magában foglalja egyebek mellett a beszámítással történő követelés-megszüntetés jogát is.

A rendelkezés a zálogkötelezett II.r. alperes számára azt is lehetővé teszi, hogy az I.r. alperesnek a felperessel szemben - a zálogjoggal biztosított jogviszonyon kívüli - egyéb jogviszonyból származó követelését a megalapozott kereseti követelés erejéig beszámítása, hiszen arra az I.r.alperes maga is jogosult lenne. (Jelen esetben az I.r. alperes által a felperessel szemben érvényesített követelés a II.r. alperesnek az I.r. alperesre 2007. június 11-én engedményezett kártérítési igénye.) A II.r.alperes fellebbezése az I.r.alperes önálló fellebbezésének hiányában a meghozott döntést azonban csak abban a terjedelemben érintheti, ameddig a beszámítással a vele szembeni követelés elhárítására szolgál.

Az ítéletábra a fenti tartalommal értelmezve a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátait, megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetésekkel azonban az ítéletábra csak részben ért egyet.

A felperes kötbérkövetelése tekintetében az ítéletábra osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, így visszautal az általa kifejtett jogi érvekre. A fellebbezésben e körben kifejtettek tekintettel az ítéletábra kiemeli: Tény, hogy az I.r.alperes megszegte a 2001. augusztus 7-én kötött szerződésben írtakat és nem teljesítette a vállalt 0,8 millió liter / éves minimál kvótát, e szerződésszegés alól magát kimenteni nem tudta. Valóban kezdeményezett tárgyalásokat a felperessel az üzemanyag vásárlási árak mérséklése tekintetében, azonban a felperesnek szerződésmódosítási kötelezettsége nem volt. Nem állapítható meg a peradatok alapján az sem, hogy kizárólag a hivatkozott „külső” körülmények (nem piacképes ár, környékbeli benzinkutak forgalomcsökkentő megjelenése) eredményezték a forgalom csökkenését. Azzal pedig, hogy I.r. alperes más forrásból is szerzett be üzemanyagot, kifejezett szerződésszegést követett el, még akkor is, ha megállapítható, hogy ez a kötbér alapját képező hiányzó mennyiségnek csak egy részével hozható összefüggésbe. Így a Ptk. 246. §. (1), (2) bekezdései alapján, továbbá a 2001. augusztus 7-én kelt szerződésre tekintettel az I.r. alperes kötbérfizetési kötelezettsége a felperes felé megállapítható.

A 8.000.000,-Ft összegű megghiúsulási kötbér, mint kár tekintetében az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy a II.r. alperes felelőssége a **"B"-vel** kötött szerződés tárgyát képező ingatlanok tehermentesítéséért nem állt fenn, kötbér fizetésére nem lett volna köteles. Azzal, hogy a kötbért ennek ellenére kifizette, maga okozta saját kárát, ezért annak megtérítését a felperestől alappal nem kérheti.

Az ítéletábra álláspontja szerint jelen pernek azonban nem volt tárgya annak elbírálása, hogy II.r. alperes kötbérfizetési kötelezettsége fennállt-e. A jelen perben azt a kérdést kellett megválaszolni, hogy ha a felperes magatartása jogellenes volt, s a II.r.alperes kára

bekövetkezettnek tekintendő, a kettő közötti oksági kapcsolat fennáll-e, avagy azt a II.r. alperes ezen oksági folyamatba történő beavatkozásként értékelendő saját -indokolatlan és hibás - döntése megszakította, s onnantól már egy új okfolyamat vezetett a károsodáshoz.

Tény az, hogy felperes a törlési nyilatkozat kiadásának megtagadásával jogellenesen járt el. Tény az is, hogy II.r. alperest a 8.000.000,-Ft összegű kár érte a kötbér kifizetésével. Megállapítható azonban az, hogy II.r. alperes mind az előszerződés megkötése, mind teljesítése során az általános elvárhatóság szerint járt el, ugyanis II.r. alperes az előszerződés megkötésekor alappal bízhatott abban, hogy a felperes a törlési engedélyeket az általa vállaltaknak megfelelően kiadja. Mind az előszerződés teljesítése, mind az adásvétel tárgyát képező ingatlanok tehermentesítése körében is az elvárható intézkedéseket a II.r. alperes megtette. A felperest többször felszólította a törlési engedélyek kiadására, közölve az ennek hiányában II.r. alperest terhelő jogkövetkezményeket is. A fentiekből az állapítható meg, hogy II.r. alperes terhére nem róható olyan magatartás, amely a Ptk. 340. §. (1), (2) bekezdéseinek alkalmazását indokolná.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az I.r. alperes által érvényesített 8.000.000,-Ft összegű kárigényt a Ptk. 318. §. szerint alkalmazandó Ptk. 339. §. alapján megalapozottnak látta.

A fellebbezési ellenkérelemben írtakra tekintettel az ítéletábra kiemeli, hogy téves azon érvelés, miszerint a 2006. március 13-án kelt előszerződés lényegében nem hiúsult meg, mivel az érintett 5 db ingatlan ténylegesen **"B"** tulajdonába került. Ugyanis **"B"** tulajdonszerzésére új megállapodások alapján, lényegesen később, eltérő szerződési feltételek (vétélár) mellett került sor.

A kifejtettek alapján az I.r. alperes kárigényét az ítéletábra a Ptk. 273. §. (1) bekezdésben írt rendelkezések figyelembevételével a megalapozott kereseti kérelem összegéig terjedően azt a kereseti követeléssel szemben beszámította, a kereseti kérelmet -a beszámításra tekintettel - elutasította., s ennek megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A II.r. alperesi fellebbezés eredményeként a jelentős részben alapos felperes által érvényesített vétélár, késedelmi kamat, és kötbérkövetelésbe az ítéletábra a kereseti kérelem erejéig beszámította az I.r. alperes által érvényesített megalapozott kárigényt. E körben költségüket a felek maguk viselik. A beszámítást meghaladóan I.r. alperes által előterjesztett viszontkereset (4.229.164,-Ft) tekintetében - figyelemmel az egységes pertársaság és a II.r. alperes, mint zálogkötelezett által előterjeszthető fellebbezés korlátaira - I.r. alperes pervesztesnek tekintendő, így viseli az ezzel összefüggésben felmerült 253.800,-Ft feljegyzett eljárási illetékből és bruttó) 200.000,-Ft ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltséget.

A másodfokú eljárásban II.r. alperes fellebbezése a 2.080.048,-Ft összegű kötbérigénye, valamint a kereseti kérelem erejéig (a jogerősen megítélt 2.021.097,-Ft összegzen felül) még beszámítható 3.770.836,-Ft kárigényre vonatkozott. A kötbérigény tekintetében fellebbezése nem vezetett eredményre, így a Pp. 81. §. (1) bekezdése alapján a feljegyzett 351.300,-Ft fellebbezési illetékből 125.000,-Ft fellebbezési illeték megfizetésére a II.r. alperes, 226.300,-

Ft fellebbezési illeték megfizetésére pedig a felperes köteles. Felperes a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerint megállapított mértékű bruttó 50.000,-Ft összegű ügyvédi munkadíjból álló perköltség II.r. alperes javára való megfizetésére köteles.

Győr, 2010. október 21. napján

Dr. Zámbó Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: